

ΚΙ. 184 "Μέσα στη "δυσκαμψία" που μας χαρίζει μια ανελέητη καθημερινότητα ομολογώ πως είχα καιρο να διαβάσω στίχους τόσο τρυφερούς. Στίχους που να μελετούν τα "μικρά σχέδια και τις μικρές μέρες μας και την ευαισθησία της αφής μας, όπως μελετά ο μαθητής ένα έντομο ή μιά κάμπια". Η Ελλη Παιονίδα με την ποιητική της παρουσία συμβάλλει ώστε να "μην χαθεί το είδος" που λέει ο Σεφέρης. Και να είναι η ποίηση "ρυθμός και αναπνοή". Μερικοί στίχοι της μου έδωσαν (ας μου συγχωρεθεί ο παραλληλισμός) μια γεύση Θεόκριτου... Η εκφραστική λεπτότητα που σφραγίζει την ποίηση της Ελλης Παιονίδα διατηρείται και όταν με αφειτηρία επάλληλα επίπεδα ιστορικής και κοινωνικής πείρας επιχειρείται διεύσδυση στις ρίζες-εκεί όπου καταγράφεται η κοινωνική πράξη.

Σοφιανός Χρυσοστομίδης